

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203682
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ďurianová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718203682.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ďurianovou v právnej veci žalobcu: B. X., V.. XX.XX.XXXX, B. P. E. XXX/XX, XXX XX V., štátny občan SR, zastúpenému právnym zástupcom: AK Dlhopolec, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306 proti žalovanej: Q. T., V.. XX.XX.XXXX, B. P. O. XXXX/XX, XXX XX O., štátna občianka SR, zastúpenej právnym zástupcom: Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934, o zaplatenie 5.119,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil Okresnému súdu Zvolen žalobu dňa 14.06.2018, ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5.119,- € s príslušenstvom. Žalobca je bývalým manželom žalovanej, pričom ich manželstvo bol rozvedené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 06.07.2017, sp. zn.: 11Pc/6/2017. Žalobca zo svojich výlučných finančných prostriedkov - sporiaceho účtu našetrovaných pred uzavretím manželstva, resp. zo svojho úveru - poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 5.119,- EUR, ktoré žalovaná a priori použila na rekonštrukciu jej 3 izbového bytu č. X nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu so súpisným číslom XXXX na ulici O. Č.. XX L. O., v ktorom

žalobca a žalovaná po uzavretí manželstva spoločne bývali. S poskytnutými prostriedkami žalovaná nakladala podľa svojho uváženia. Žalobca žalovanej finančné prostriedky poskytol nasledovne: sumu vo výške 3.300,- EUR vkladom na účet žalovanej vedený v Poštovej banke, a.s., sumu vo výške 1.000,- EUR vkladom na podnikateľský účet žalovanej, sumu vo výške 450,- EUR ako doplatok za interiérové dvere, sumu vo výške 230,- EUR za materiál pre elektrikára, sumu vo výške 139,- EUR ako doplatok za žalúzie (dôkaz: potvrdenie o vklade v hotovosti zo dňa 05.05.2015, účtovné doklady). Neskôr sa žalobca so žalovanou rozviedli a pokiaľ sa nepreukáže právny dôvod poskytnutia peňazí, je potrebné nárok žalobcu kvalifikovať ako nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada, aby súd po vykonanom dokazovaní zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5.119,- EUR a trov konania.

2. Okresný súd vydal v predmetnej veci platobný rozkaz č.k.16C/49/2018-24 zo dňa 06.08.2018, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Voči predmetnému platobnému rozkazu žalovaná podala včas odpor, na základe ktorého súd uznesením zo dňa 17.09.2018 zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

3. Žalovaná dňa 30.08.2018 podala voči platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedla opísanie rozhodujúcich skutočností v rámci procesnej obrany proti uplatnenému nároku. Žalobca sa podaným návrhom voči nej domáha vydania plnenia spolu vo výške 5 119,-EUR z titulu bezdôvodného obohatenia, a to na základe toho, že jej mal finančné prostriedky vo výške uplatneného nároku poskytnúť a ona ich mala ako uvádza „a priori“ použiť na rekonštrukciu jej bytu a tým sa bezdôvodne obohatiť. K časti nároku/sume 3 300,- EUR, ktoré jej mal žalobca vložiť na jej súkromný účet uvádza, že tieto peňažné prostriedky (spolu s tými ktoré vynaložila ona) ako manželia spoločne skonzumovali na kúpu zájazdu a bežné výdavky počas ich spoločnej dovolenky v Spojených arabských emirátoch. K časti nároku/sume 1 000,- EUR uvádza, že ide počas ich manželstva o ojedinelý príspevok žalobcu ako jej bývalého manžela na ich výdavky ako manželov, ktoré spoločne ako manželia počas ich manželstva skonzumovali. K časti nároku/sume 450,- EUR sa vyjadriť nevie vzhľadom k tomu, že k návrhu nebol priložený dôkaz, ktorý by úhradu sumy 450,- EUR žalobcom ako doplatku za interiérové dvere preukazoval. K časti nároku/sume 230,- EUR sa vyjadriť nevie vzhľadom k tomu, že k návrhu nebol priložený dôkaz, ktorý by úhradu sumy 230 EUR žalobcom za materiál pre elektrikára preukazoval. K časti nároku/sume 139,- EUR doplatku za žalúzie uvádza, že v ich spoločnej domácnosti ako manželov bolo medzi nimi obvyklé, že žalobcovi nechávala v hotovosti finančné prostriedky na bežné výdavky, ako aj na vykonanie rôznych doplatkov za tovar/služby v súvislosti s rekonštrukciou jej bytu, z ktorých mohla byť vykonaná aj úhradu uvedeného doplatku, keďže žalobca nezvykol ako čašník pracovať každý deň ako ona a počas dňa býval doma. Z opatrnosti voči žalobcom uplatnenému nároku vznáša námietku jeho premlčania. Namieta, tak právny základ, ako aj výšku žalobcom uplatneného nároku a z hľadiska jeho právneho zdôvodnenia žalobcom má za to, že zo strany žalobcu neboli preukázané základné predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia.

4. Dňa 31.10.2018 doručil žalobca vyjadrenie k odporu žalovanej, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovanej uvedené v jej odpore žalobca ako nedôvodné odmieta. Predovšetkým je nepravdivé jej tvrdenie, že sumu 3.330,- EUR, ktorú žalobca vložil na účet žalovanej, žalobca so žalovanou spoločne skonzumovali na kúpu dovolenky a na bežné výdavky. Suma 3.300,- EUR, ktorú žalobca žalovanej poskytol, boli peniaze zo sporiaceho účtu, ktoré boli po spoločnej dohode použité na rekonštrukciu bytu vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Žalobca tieto peniaze žalovanej teda určite na účet neposkytol za účelom ich strovenia na dovolenke.

Žalobca tvrdí, že dovolenka v Spojených arabských emirátoch bola hradená z finančných prostriedkov získaných ako svadobné dary. Keďže žalobca a žalovaná na svadbe dostali dosť veľa peňazí, okolo 5.000,- EUR, tak si za ne dopriali dovolenku. Žalobca pri svojej zodpovednosti určite dlhodobo šetrené peniaze neminul na jednorazovú záležitosť, akou bola dovolenka. Naopak, pod dojmom ďalšieho resp. budúceho spolužitia so žalovanou ich investoval do jej bytu. Žalobca má navyše pocit, že dovolenku so žalovanou absolvoval skôr ako prerábku bytu a podľa jeho názoru mal po návrate z dovolenky sumu 3.300,- EUR ešte na svojom účte k dispozícii. Čo sa týka sumy 1.000,- EUR, určite sa nejednalo o nejaký ojedinelý príspevok žalobcu žalovanej na bežné výdavky. Podľa žalobcu išlo o vklad na podnikateľský účet žalovanej, z ktorého bežné výdavky manželov uhrádzané neboli. Navyše išlo podľa žalobcu o vklad uskutočnený pred manželstvom, pričom aj táto suma 1.000,- EUR bola určená na prerábku bytu. Aj táto suma pochádzala zo šetriaceho účtu žalobcu a určite nebola určená na bežnú spotrebu, ktorá bola zabezpečovaná inak. Podľa názoru žalobcu žalovaná počas manželstva nemala veľký prehľad o svojich, resp. aj spoločných financiách. Peniaze si často bez bližšieho poznania žalobcu prevádzala z účtu na účet a podľa žalobcu takmer nemala prehľad resp. nesledovala, koľko a kde minie. Čo sa týka vedenia spoločnej domácnosti, tak jej chod, nákupy atď. financoval zo svojej výplaty žalobca a nie z úspor, ako sa to snaží podsunúť žalovaná. K sume 450,- EUR žalobca uvádza, že sa jednalo o doplatok žalobcu za interiérové dvere do bytu žalovanej, pričom zvyšnú časť ich ceny (zvyšnú polovicu) platila žalovaná. K sume 139,- EUR žalobca uvádza, že sa jednalo o jeho doplatok za žalúzie do bytu žalovanej, pričom zvyšnú časť ich ceny (zvyšnú polovicu) platila žalovaná.

Pri väčších investíciách do bytu sa žalobca so žalovanou dohodli, že tieto budú uhrádzať na polovicu. Týkalo sa to teda aj dverí a žalúzií. Žalobca takto financoval zariadenie bytu žalovanej aj v iných prípadoch. Viacerými dokladmi však žalobca nedisponuje, keďže tieto po opustení spoločnej domácnosti zostali v byte žalovanej. Aj preto je poukazovanie žalovanej - ktorá by najlepšie mala vedieť, koľko predmetná rekonštrukcia stála - na absenciu dokladu resp. dôkazu, podľa žalobcu nenáležitá. Žalobca však našiel ešte jeden dôkaz, preukazujúci cenu dodaných dverí a zárubní. Jedná sa o blok na sumu 949,22 EUR. Z tejto sumy žalobca žalovanej uhradil sumu 450,- EUR. Hoci žalobca disponuje blokom na sumu 949,22 EUR, od žalovanej požaduje v zmysle ich predchádzajúcej

dohody len 450,22 EUR a očakáva, že rovnako konštruktívne sa k úhrade svojich záväzkov postaví aj žalovaná, ktorá nebude účelovo poukazovať na absenciu dokladu (dôkaz: blok na kúpu dverí a zárubní na sumu 949,22 EUR). Žalobca sa podanou žalobou domáha len slušného vyporiadania spoločných financií po zániku spolužitia so žalovanou, keďže žalobca podstatným spôsobom prispel na rekonštrukciu bytu žalovanej, ktorá vlastnými finančnými prostriedkami v tom čase nedisponovala. Pokiaľ žalovaná vo svojom odpore tvrdí, že bolo obvyklé, že žalobcovi nechávala finančné prostriedky na bežné výdavky, tak recipročne žalobca tvrdí, že on zase žalovanej nechával finančné prostriedky na nie bežné výdavky spojené s rekonštrukciou, ku ktorým patrí aj úhrada elektrikárovi v sume 230,- EUR.

5. Dňa 27.11.2018 doručila žalovaná vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zo dňa 29.10.2018. K skutkovým tvrdeniam žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 29.10.2018 uviedla a súčasne uplatnila aj nasledovné prostriedky procesnej obrany podľa § 149 a nasl. zák. č. 160/2015 Z.z. Pokiaľ žalobca tvrdí, že suma/časť nároku 3 300,- EUR mala byť „po spoločnej dohode“ s ňou použitá na rekonštrukciu jej bytu, toto skutkové tvrdenie výslovne popiera pričom tvrdí, že takáto dohoda medzi nimi neexistovala. Pokiaľ žalobca tvrdí, že ich spoločná dovolenka v Dubaji mala byť hrazená zo svadobných darov, toto skutkové tvrdenie výslovne popiera. Zo svadobných darov bola hrazená časť nákladov spojených so svadbou samotnou. Pokiaľ žalobca tvrdí, že „pod dojmom ďalšieho resp. budúceho spolužitia“ investoval do jej

bytu, toto skutkové tvrdenie výslovne popiera vzhľadom k tomu, že na rekonštrukciu bytu si zobrala úver, z ktorého bola zaviazaná ako individuálny dlžník, a ktorý aj sama splatila, keďže byt bol v jej výlučnom vlastníctve a nadobudla ho pred uzavretím manželstva so žalobcom. Naďalej tvrdí, že predmetnú čiastku spoločne so žalovaným ako bývalým manželom skonzumovali počas trvania nášho manželstva. Pokiaľ žalobca tvrdí, že suma/časť nároku 1 000,- EUR mala byť určená na rekonštrukciu jej bytu toto skutkové tvrdenie výslovne popiera. Pokiaľ tvrdí, že malo ísť o vklad uskutočnený pred manželstvom na jej podnikateľský účet, nepovažuje toto tvrdenie za preukázané, ako ani samotný vklad tejto sumy, nie to ešte to, že by z tejto sumy mala zabezpečiť rekonštrukciu svojho bytu, čo je s prihliadnutím na jej výšku absurdné. Naďalej tvrdí, že predmetnú čiastku spoločne so žalovaným ako bývalým manželom skonzumovali počas trvania manželstva. Pokiaľ žalobca tvrdí, že chod domácnosti financoval zo svojej výplaty a nie zo svojich úspor, toto skutkové tvrdenie výslovne popiera a tvrdí, že chod domácnosti financovala aj ona a pokiaľ žalobca minul peniaze z výplaty používal resp. čerpal prostriedky z úspor resp. zo sporiaceho účtu na akékoľvek nielen jeho, ale aj spoločné bežné výdavky súvisiace s chodom domácnosti. Väčšinu bežných výdavkov spojených s vedením spoločnej domácnosti ale platila ona. Pokiaľ žalobca tvrdí, že suma 450,- EUR mala byť použitá ako doplatok žalobcu za interiérové dvere do jej bytu, popiera takéto skutkové tvrdenie. K vyjadreniu ani návrhu nebol priložený dôkaz, ktorý by úhradu preukazoval. Za dôkaz, ktorý by toto tvrdenie preukazoval, rozhodne nemožno považovať ani žalobcom priložený blok na celú sumu 949,22 EUR zaplatenú jednorazovo a v hotovosti. Pokiaľ žalobca tvrdí, že suma 139,- EUR mala byť doplatok zaplatený žalobcom za žalúzie do jej bytu, popiera takéto skutkové tvrdenie a naďalej tvrdí, že manželovi nechávala finančné prostriedky nielen na bežné výdavky, ale aj na rôzne doplatky za tovar/služby spojené s rekonštrukciou jej bytu, z ktorých mohla byť vykonaná aj úhrada za žalúzie. Výslovne popiera skutkové tvrdenie žalobcu, že medzi nimi mala existovať akákoľvek dohoda, na základe ktorej sa mali väčšie investície do jej bytu uhrádzať medzi nimi na polovicu. Jedná sa v prípade uvedeného skutkového tvrdenia o tendenčnú hypotézu žalobcu (vznesenú po podaní odporu s odôvodnením z jej strany). Výslovne popiera skutkové tvrdenie žalobcu, že by mal podstatným spôsobom prispieť na rekonštrukciu jej bytu a tvrdí, že na rekonštrukciu jej bytu žalobca neprispel. Na rekonštrukciu bytu si zobrala úver, z ktorého bola zaviazaná ako individuálny dlžník a ktorý aj sama splatila. Opätovne uvádza, že na základe vyššie uvedeného namieta tak právny základ, ako aj výšku žalobcom uplatneného nároku a z hľadiska jeho právneho zdôvodnenia žalobcom má za to, že z jeho strany neboli preukázané absolútne žiadne základné predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia na jej strane. Domnieva sa, že zo strany žalobcu je ním podaný návrh následkom toho, že sa ich manželský vzťah rozpadol, ale najmä toho, že žalobca ako jej bývalý zistil, že si po rozvedení ich manželstva našla nového partnera, čo v ňom mohlo vyvolať podstatne negatívnu emóciu voči jej osobe v podobe podaného návrhu na začatie konania.

6. Súd prejednal spor na pojednávaní dňa 17.05.2019 v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalobcu a v prítomnosti právneho zástupcu žalovanej. Na predmetnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie listinnými dôkazmi: na č.I. 5 banková transakcia - vklad v hotovosti vo výške 3.300,- EUR zo dňa 05.05.2015 na účet žalovanej, na č.I. 5 p.v. potvrdenie z bežného/vkladného účtu zo dňa 03.01.2017 o hotovostnom výbere, ktorý bol uskutočnený dňa 05.05.2018 vo výške 3.824,- EUR zo sporiaceho účtu

žalobcu, na č.l. 6 faktúra - daňový doklad žalobcu ako odberateľa zo dňa 15.04.2016 od dodávateľa D., R. R. na sumu 290,52 EUR za žalúzie a montáž, na č.l. 47 bloček (fotokópia) z firmy Q.-Y., T., T.I.N.. na sumu 949,22 € zo dňa 03.05.2016, na č.l. 82-83 rozsudok OS Zvolen 11Pc/6/2017-16 zo dňa 06.04.2017, ktorým bolo manželstvo strán konania uzavreté

dňa 18.04.2015 právoplatne rozvedené dňa 12.04.2017. Na pojednávaní žalobca navrhol zmenu žaloby vzhľadom na titul uplatnenej sumy, keď pôvodne sa domáhal tejto sumy z dôvodu bezdôvodného obohatenia a na pojednávaní žiadal priznať sumu z titulu pôžičky. Súd na pojednávaní nepripustil zmenu žaloby prednesenú právnym zástupcom žalobcu vzhľadom na to, že výsledky doterajšieho konania nie sú podkladom o zmenenej žalobe.

7. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na celom podanom návrhu tak, ako bol podaný a doplnený následne písomným vyjadrením. Trvá na tom, že žalobca žalovanej požičal peňažnú čiastku 3.300,- € a peňažnú čiastku 1.000,- €, pričom tieto peňažné prostriedky boli určené na pôžičku pre žalovanú s tým, že ich mala použiť a použila na rekonštrukciu bytu, ktorý bol a aj je v jej výlučnom vlastníctve. Pokiaľ sa jedná o spôsob uzatvorenia tejto zmluvy, jednalo sa o zmluvu, ktorá bola uzatvorená ústne, pôžička bola realizovaná na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie pôžičky s tým, že žalobca so žiadosťou žalovanej o poskytnutie pôžičky súhlasil a peňažné prostriedky žalovanej požičal. Pokiaľ sa jedná o dohodu o vrátení peňažných prostriedkov, táto dohoda nebola osobitne uzavretá, t.z. pôžička sa v tomto smere stáva splatnou bezprostredne potom, ako žalobca žalovanú o vrátenie pôžičky vyzval. Táto skutočnosť sa v podstate neprejavuje v žalobnom návrhu, teda v petite žaloby, nakoľko žalobca sa príslušenstva pohľadávky, ktorá je žalovaná nedomáha. Pokiaľ sa jedná o zostávajúce čiastky, medzi žalobcom a žalovanou bola dohoda o tom, že nižšie, resp. bežné sumy, ktoré boli vynaložené v súvislosti s rekonštrukciou nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej budú znášať v pomere 1-ce, t.z. že každý z nich 1-cu z vlastných peňažných prostriedkov, pričom sa tak udialo tak pri platbe za interiérové dvere, o čom súdu predložili aj príjmový pokladničný doklad, ktorým žalobca do dnešného dňa disponuje, takisto faktúrou za žalúzie, ktorou žalobca do dnešného dňa disponuje a rovnako trvá na tom, že žalobca z vlastných peňažných prostriedkov vynaložil sumu 230,- € ako materiál za zaplatenie elektrikára, ktorý v byte žalovanej uskutočňoval tieto práce. Je si plne vedomý súčasnej dôkaznej situácie a aj toho, že existuje do určitej miery dôkazná núdza na strane žalobcu, čo je prirodzene dané tým, že žalobca a žalovaný pôvodne boli manželmi, kedy za trvania manželstva, resp. aj pred uzatvorením manželstva, pokiaľ dvaja ľudia majú k sebe blízko, tak u nich pretrvávajú neformálnosť v uskutočňovaní právnych úkonov medzi nimi, v každom prípade obsahom spisu nepochybne sú doklady, ktoré preukazujú vynaloženie čiastky 3.300,- €, ktorá bola už za trvania manželstva zaplatená, resp. vložená na bankový účet žalovanej, čo je preukázané potvrdením o výbere peňažných prostriedkov, pričom sa jedná o výlučné peňažné prostriedky žalovaného z jeho bankového účtu dňa 05.05.2015 a následne sa jedná o vklad časti týchto peňažných prostriedkov dňa 05.05.2015 na bankový účet žalovanej. Jedná o výber z dlhodobého sporiaceho bankového účtu žalobcu, pričom sa javí ako nelogické, pokiaľ by mal žalobca tieto peňažné prostriedky použiť jednorázovo na účet ich strovenia na akejkoľvek dovolenke, keď suma 3.824,- €, ktorú si zo sporiaceho účtu vybral, zodpovedá približne šiestim jeho priemerným mesačným platom. Doplnil by, že poskytnutie sumy 3.300,- € je už týmito dokladmi, na ktoré poukázal preukázané, strany sa v tomto smere v podstate sporia len o účel, na aký boli tieto peňažné prostriedky vynaložené, pričom účel ich vynaloženia je možné bez akýchkoľvek pochybností skontrolovať vyžiadaním si výpisu z bankového účtu žalovanej, z ktorého teda bude zrejmé, či tieto peňažné prostriedky boli použité tak, ako tvrdí žalovaná, pre spoločnú dovolenku žalobcu a žalovanej, alebo či tieto peňažné prostriedky boli použité tak, ako to tvrdí žalobca za účelom rekonštrukcie nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Pokiaľ sa jedná o ďalšiu sumu, teda o sumu 1.000,- €, k tejto uviedol, že žalovaná v podstate ani pri sume 3.300,- € a ani pri sume 1.000,- € nespochybňuje, že takúto sumu od žalobcu prijala, opäť tu existuje výlučne spor o tom, na aký účel bola táto suma použitá, teda opäť, či bola strovená za

trvania manželstva tak, ako to tvrdí žalovaná alebo či bola vynaložená na majetok žalovanej, ako to tvrdí žalobca. K tomuto by uviedol, že javí sa skutočne ako nelogické, aby žalobca mal vynaložiť a vložiť peňažné prostriedky na podnikateľský účet žalovanej s tým, že z podnikateľského účtu by mali byť hradené bežné výdavky rodiny. Z podnikateľského účtu bývajú hradené výdavky na podnikanie a nie výdavky na bežnú činnosť a bežné fungovanie rodiny. Pokiaľ sa jedná o zostávajúce tri sumy, tu trvá na tom, že na vynaložení týchto sa žalobca podieľal a to v rozsahu, v akom to tvrdí, pričom v opačnom prípade by potom nemal dôvod disponovať dokladmi o účele vynaloženia týchto prostriedkov, ako týmito

dokladmi disponuje. Trvá teda na plnej dôvodnosti celého uplatneného nároku. Pôžička bola poskytnutá najprv v sume 3.300,- EUR 05.05.2015 a suma 1.000,- EUR, to bolo v roku 2014. Ďalej materiál na elektrikára, ktorý je uplatnený v sume 230,- EUR bol poskytnutý v apríli 2016.

8. Na pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že podaný návrh považuje za nedôvodný, namieta tak základ, ako aj výšku uplatneného nároku. V podstate z vyjadrenia je zrejmé, že si uvedomuje žalobca dôkaznú núdzu a domnieva sa, že z toho dôvodu dochádza ku zmene právneho dôvodu v súvislosti s uplatneným nárokom, keďže doposiaľ bol uplatňovaný titulom vydania bezdôvodného obohatenia a podľa dnešného vyjadrenia bol zmenený na vrátenie pôžičky. Čo sa týka jednotlivých čiastkových súm uvádza, že suma 3.300,- EUR bola za trvania manželstva skonsumovaná, čo sa týka 1.000,- EUR, žalobca nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval poskytnutie tejto sumy, takisto vo vzťahu ku platbe 230,- € na elektrikára, takisto vo vzťahu ku platbe 450,- EUR ako doplatku za interiérové dvere. Čo sa týka sumy 139,- EUR uvádza, že doplatok bol vykonaný z prostriedkov žalovaného. V podstate z prednesu žalobcu je zrejmé, že usporadúva právny dôvod ku skutkovému stavu tak, aby mu to najviac vyhovovalo, keďže pôvodne uplatnil nárok titulom bezdôvodného obohatenia za hypotézy, že medzi žalobcom a žalovanou mala byť dohoda na znášaní nákladov na investíciu bytu vo výlučnom vlastníctve žalovanej v rozsahu 50:50. Žalobcovi je známe, že na rekonštrukciu bytu si žalovaná zobrala úver, z ktorého bola zaviazaná ako solidárny dlžník, keďže byt bol v jej výlučnom vlastníctve. Čo sa týka návrhu na doplnenie dokazovania, k tomuto uvádza, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, nie je možné ho prenášať na ich stranu a preto s návrhom nesúhlasí.

9.1 Podľa § 114 Občianskeho zákonníka, ak ide o právo medzi zákonnými zástupcami na jednej strane a maloletými deťmi a inými zastúpenými osobami na druhej strane, premlčanie sa ani nezačína ani neplynie, ak nejde o úroky a opakujúce sa plnenie. To platí aj o právach medzi manželmi.

9.2 Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

9.3 Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

9.4 Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9.5 Podľa § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

9.6 Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

9.7 Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

10.1 Najskôr súd skúmal dôvodnosť vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku žalobcu. Súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovanou nie je dôvodná, pretože premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej neplynula (§ 114 Občianskeho zákonníka), t.j. v období od 18.04.2015 do 12.04.2017 a žalobca sa z titulu bezdôvodného plnenia domáhal zaplata peňažnej sumy, ktorú mal (podľa svojho tvrdenia) vynaložiť na majetok žalovanej počas trvania manželstva, resp. krátko pred jeho uzavretím, preto do podania žaloby dňa 15.06.2018 nemohla žalobcovi uplynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba a ani trojiročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

10.2 Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Z nesporných skutkových tvrdení strán a z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca a žalovaná boli manželia v období od 18.04.2015 do 12.04.2017, počas tohto obdobia žili v spoločnej domácnosti v byte žalovanej. Pokiaľ žalobca v prejednávanej spore voči žalovanej uplatnil nárok na vydanie plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia s tvrdením, že spolu sumu 5.119,- € (tvorenú viacerými čiastkovými plneniami, resp. platbami žalovanej) zaplatil žalovanej bez právneho dôvodu zaťažovalo ho v spore dôkazné bremeno ohľadne preukázanie tvrdenia, že (1) jednotlivé platby žalovanej spolu v žalovanej sume poskytol a (2) neexistoval právny dôvod na plnenie žalovanej (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), resp. išlo o plnenie za žalovanú, ktoré podľa práva mala plniť sama (§ 454 Občianskeho zákonníka). Toto dôkazné bremeno žalobca podľa názoru súdu v spore neunesol, preto súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. Žalovaná výslovne poprela a namietala poskytnutie všetky uplatnených platieb žalobcom čo do dôvodu aj výšky, preto bolo procesnou povinnosťou žalobcu v spore preukázať svoje tvrdenia o poskytnutí finančných prostriedkov zo svojich výlučných prostriedkov a investícii týchto výlučných prostriedkov do výlučného majetku žalovanej.

10.3 Žalobca uniesol dôkazné bremeno len na preukázanie vkladu sumy 3.300,- € na účet žalovanej, avšak len z tejto samotnej skutočnosti nemožno vyvodit' záver, že poskytnutím tejto sumy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej na úkor žalobcu, t.j. samotné preukázanie poskytnutia sumy 3.300,- € na účet žalovanej nepreukazuje tvrdenie žalobcu, že tieto finančné prostriedky boli použité na rekonštrukciu bytu, ktorý je podľa zhodného tvrdenia strán vo výlučnom vlastníctve žalovanej, keď žalovaná túto skutočnosť poprela a uviedla, že tieto finančné prostriedky ako manželia so žalobcom spoločne spotrebovali na kúpu zájazdu a bežné výdavky počas ich spoločnej dovolenky v Spojených arabských emirátoch. Žalobca nepoprel tvrdenie žalovanej o spoločnej dovolenke, namietal však, že tvrdenú sumu 3.300,- € mal na svojom účte ešte aj po návrate z dovolenky, ktoré tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal, hoci (keďže malo ísť o jeho účet) mu v tom nebránila žiadna zrejma prekážka (žalobca ju ani netvrdil). Pri posudzovaní miery unesenia dôkazného bremena strán bolo navyše podľa názoru súdu potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že žalobca a žalovaná boli v spornom období poskytovaní tvrdených plnení manželia, žili v spoločnej domácnosti a teda tvorili spotrebnú jednotku, t.j. boli aj v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine (§ 19) povinní spoločne sa starať o uspokojovanie potrieb svojej rodiny, preto akékoľvek tvrdenia, že plnenia poskytované počas trvania manželstva jedným z manželov by mali byť bezdôvodným obohatením druhého manžela, vyžadujú zvýšenú mieru určitosti a konkrétnosti dôkazných prostriedkov v zmysle, že konkrétne plnenie bolo skutočne spotrebované len na výlučný majetok druhého manžela, resp. výlučne v jeho prospech v rozpore s dohodou manželov. Z tohto hľadiska len samotné tvrdenie žalobcu, že konkrétna poskytnutá suma finančných prostriedkov bola spotrebovaná na majetok (byt) žalovanej nestačí na preukázanie tejto skutočnosti. Tvrdené poskytnutie ďalších súm 1.000,- €, 450,- €, 230,- € a 139,- € žalovanej (z rôznych dôvodov) žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, keď len žalovaná pri sume 1.000,- € uviedla, že túto sumu počas manželstva spoločne ako manželia spotrebovali. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie sumy 230,- € (materiál pre elektrikára), žalovaná poprela tento nárok čo do dôvodu aj výšky; žalobca bol preto povinný preukázať svoje tvrdenie o poskytnutí tejto sumy žalovanej (resp. v jej prospech). V tomto smere neunesol žalobca dôkazné bremeno, pretože na preukázanie svojho tvrdenia o poskytnutí tejto sumy neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz (pre úplnosť je potrebné uviesť, že tento záver platí aj pre sumu 450,- € ako aj sumu 139,- €, kde síce boli predložené doklady o zaplatení, tieto však bez ďalšieho nepreukazujú, že išlo o finančné prostriedky žalobcu). Súd preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Súd nemal preukázanú ani žalobcom tvrdenú dohodu so žalovanou o znášaní nákladov na investíciu bytu vo výlučnom vlastníctve žalovanej každý v polovici. Nakoľko súd zmenu žaloby na pojednávaní nepripustil k argumentácii žalobcu, že žalovaná suma by mala byť pôžičkou pre žalovanú sa súd nevyjadruje, pretože nepripustením zmeny žaloby sa tieto skutkové tvrdenia nestali súčasťou žaloby.

10.4 Žalobca na pojednávaní navrhol vykonať dôkaz súdom, t.j. „vyžiadať si výpis z bankového účtu žalovanej, z ktorého by malo byť zrejme, či tvrdené peňažné prostriedky boli použité tak, ako tvrdí žalovaná, pre spoločnú dovolenku žalobcu a žalovanej alebo či tieto peňažné prostriedky boli použité tak, ako to tvrdí žalobca za účelom rekonštrukcie nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej“ a súčasne navrhol aj výsluch strán. V rámci koncentrácie konania mal žalobca tieto prostriedky procesného útoku uviesť skôr, nakoľko v zmysle § 153 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného

útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Žalobcu dôkazné bremeno na preukázanie tvrdených skutočností zaťažovalo už v čase podania žaloby, nešlo o situáciu, kedy by potreba navrhnutého dôkazu na pojednávaní vznikla až v priebehu konania, resp. na uvedenom pojednávaní vzhľadom na skutkové tvrdenia strán a postup v dokazovaní. Žalobcovi preto nič nebránilo navrhnúť vykonanie tohto dôkazu skôr (už v čase podania žaloby na súd), ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Nepochybne vykonanie navrhnutých dôkazov by si vyžiadalo vykonanie ďalších úkonov a nariadenie ďalšieho pojednávania. Na predmetný návrh žalobcu na vykonanie dôkazu ako

prostriedok procesného útoku žalobcu súd preto neprihliadol, pretože ho žalobca neuplatnil včas. Súd tu poukazuje na skutočnosť, že žalobca vykonanie dôkazov (výpis z účtu žalovanej a výsluch strán) nenavrhol v žalobe ani vo svojej replike, pričom súd už jedno pojednávanie odročil na žiadosť žalobcu, keď ani v tejto žiadosti žalobca tieto návrhy na vykonanie dokazovania neuviedol. Navyše je zrejmé, že finančné prostriedky na účte v banke sa nevedú oddelene v závislosti od toho, kto ich na účet poskytol, preto ani vykonaním tohto dôkazu by zrejme nebolo možné ustáliť, na aký účel boli spotrebované práve finančné prostriedky od žalobcu (dohodu na aký účel majú byť použité poskytnuté prostriedky vložené na účet žalovanej žalobca nepreukázal).

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaná bola v dôsledku zamietnutia žaloby v spore v plnom rozsahu úspešná, priznal jej súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).